

వజ్రేందు

CHANDRA

ఇది ది దొంగ కథ!

తనలో నగాన్ని అమ్ముకున్న తనవార సొంత వూళ్ళో అడుగెట్టడం అదే మోదటిసారి నిఖిల్ కి.
తనని నగం చెనాకున్న చిన్నది శిరీష లతారంటికి రావడం అదే.
అమె కను కొలకలలో బిడియపు బెడలలం చింకల చుక్కలు.
ఎడ్ల బండి కూడుపులు. అదని వేళ్ళ చిలిపితనానికి అమె చూడుకు చూపుల అదపులు.

నంజ వెలుగులు అమె బంగల్లా ఉన్నాయి. అవి నిండుగా కప్పుకున్న పైట పై మెరిసి కేత మెయిళ్ళు నలసలా నివేస్తూంది. ఎగురుతున్న ముంగురల సోయగాన్ని చిలుగాలి అగి అగి చూస్తూంది. అమె పచ్చని పాదాలను చీర కుచ్చిళ్ళ కొసరి కొసరి ముద్దాడటమై. సాలమేర వాళ్ళకి స్వాగతం చెబుతూంది. అమెని చూసి ప్రకృతి మురిసి పోతూంది.

కాని, నిఖిల్ చూపులూ, వూచూలు తన 'ఇష్ట రాళ్ళ'పైకి పోతూ చెరువు రేపు లోకి ఉరికాయి. ఓరగా ఎగదోపిన కోసలతో, నిరంబ భారానికి పెద్ద బండెల్ని బాలెన్స్ చేస్తూ, చూతూన్ని చుట్టూ కన్న మార్గవి లతల్లాంటి చేతులతో మెట్లెక్కి కన్నెల్ని దీర్చి చూడగానే బండిలో ఉండలేక పోయాడు. "హాయ్ చిలకా, ఒ హాయ్ పికిలి పిట్టా" పిలుస్తూ చుట్టూ కొడతవ్వాడు. చివుగు వెంక్కి తిరిగిన చిలక చిలు కోపం పదిలి

చిరిపిగా చెప్పింది.

ఏకటి పట్టు వూరికి ముడిచి ఎట్ తిరిగింది.

శివ కళ్ళు లోకంలో చివరయ్యాయి.

“ఓహో కిత్తి వెళ్ళి కొడుగారా? ఏరీ తమరి

క్రిమి?” బండి రాగానే చిరిక పెట్టే వడుమూ,

‘గుడి వెళ్ళవ, నీ టెంట్ నూ బర్చివోయ్ చిరిపయం

క్రమ

సాటిలేని

కెమరిన్

పిస్టన్ పెన్నులు

మీ సమయం వృథాకాదు.

నిరా వేసేటపుడు ఏమాత్రం

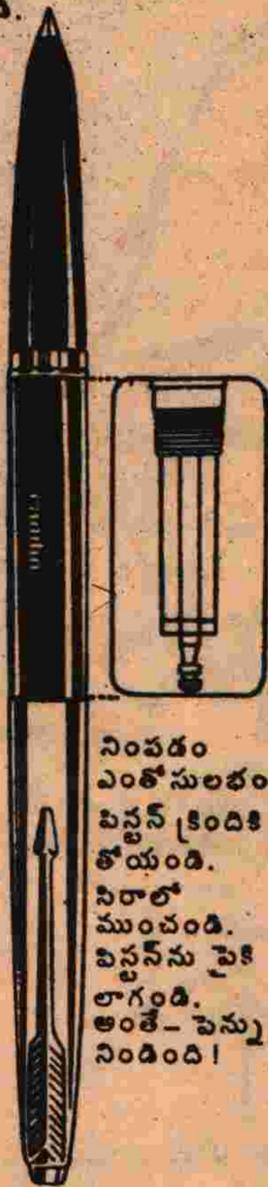
ఇబ్బంది వుండదు. కెమరిన్ పిస్టన్

పెన్ను యొక్క నిర్మాణపు తీరు మీ

పనిని ఎంతో సులభం చేస్తుంది.

ఒకసారి నింపండి. తదా

గమనించండి.

నింపడం ఎంతో సులభం పిస్టన్ క్రిందికి తోయింది. నిరాలో ముంచండి. పిస్టన్ ను పైకి లాగండి. అంతే - పెన్ను నిండింది!

ఇంజక్షన్

పిస్టన్ పెన్ను 48

SI792 Tel

చెయ్యవే? దీన్ని తగులుతుందా?” మురిసిపోగా నిఖిల్ కురుకుతూ చిరిక.

అమె చూచి నవ్వుతూ “ఓయ్ అంటావే? ‘శిలంగారా? మీ క్రిమిగారా?’ అంటూ బయ్యదగా అడగడూ?” నెత్తిమీద మెట్టాడు నవ్వుగా.

“ఏయ్ బండె కాళ్ళమీదదిలేస్తా. చివ్వులు పోతాయ్ వేళ్ళ” కళ్ళతో బెదిరించింది చెవి విడిపించు కంటూ.

నిఖిల్ భార్యమీదలాగా చూచి తిరుక్కొండ్రులచిప్పి బుచ్చుకుని అవెకి తనవై వూలో అల్లిపాయం కుగబాడంది “చెల్లయ్! ఈ పిల్ల డ్రెస్సుదూ

అడగే సువ్వు కంగారు పడుకు. నా పేరు రమణి. చది గిరిక. శివ, మీ బడదాల్లూ క్లాసువేట్లు.

నాకు జాబియర్లు.”

చెడమూ నూట్లూడుతున్న రమణి నైపు

వెంటగా చూస్తున్న ఆ మూడరాల ‘నీ విషయంలో?’ అందమనుకుని చిరునవ్వుతో పూరుకుంది.

“చెల్లయ్! నా బిల్లు ఈ వందలోనే ఒకసారి తిరుక్కొండ్రుల” అని అటూ అటూ చుచ్చకా

వెళ్ళుతూ అటు వెళ్ళి పోయింది రమణి.

గిరిక అనావరించింది.

నిఖిల్ రమణికి చెయ్యివూపుతూ, తన ఉనికిని చూపించింది నాడు శివ అడ మనుషు కొంచెం వూరి

గిరిక.

దారి పాడగువా గ నూల్లొని అడవిల్లొచ్చి ఏక

మేల్లో పేలుస్తూ వేళాక కాలాడుతూ నిడుకున్న

పెద్ద వాళ్ళకి ముమ్మరిస్తూ వివయంగా నున్న

నిఖిల్ శివ కళ్ళకి ఒకసారి వాచమంతాడి

వంటిలా, చూసారి శ్రీరాముడిలా కుబుడుతున్నాడు.

అడ మనుషు కపోరి నణగొతుంది.

ఇంట్లో సామాను దించడం తడవు అని చెల్లెలి

కప్పించి కాఫీ గొంతులో పోసుకుని వాడపడిగా వెళ్ళి

పోయాడు అజు.

“వేసేతు లంటే ప్రాణం నా వాడికి. వచ్చుల్ని

చలకరించడంకూడా ఉండదేనా కాని వాళ్ళదిర్చి

చూసాస్తాడు. ఏచ్చి నన్నానీ” వెటికలు విరిచింది

అత్తగారు.

“అడవిల్లొల నూటేనా మీ కంటూంట”

అనాంబంబంగా చురుగ్గా అడిగింది, శివ.

“కొండరు మగాళ్ళకూడా టన్నా రూమ్”

చిజం ఒప్పుకుందామె.

పొద్దుపోయి వాషిరుగా వచ్చిన భగ్గని చూసి

“అప్పుడే వదిలేశారేం మీ మిత్రులు” ఈసడింపుగా

నడిగింది.

మధురవాలతో సాస్తున్న ఆమెను తేరి

దగ్గరికు తిసుకోబోయాడు నిఖిల్.

అనవసంగా తొలిగి పడుకుంది.

“ఓహో అదా నంగతి” అంటూ ఆమె అలా

ఉండటానికి కారణం అర్థమయినట్లు విలాసంగా

సవ్వే వో ప్రత్యేకంగా చూశాడు.

ఆమె చూపుల చెర్చాకోరి చురుకులు అతని

సుననుకు మరుపు మొలుకం పులకరియ్యాయి.

కావల్సిన ఎఫెక్టర్ ఒంగిని వెక్సీతారని

కమెరా మెన్ చూసినట్లు చూశాడు.

తన శృంగార లీలు ఆమె నుడుకెత్తించాలనీ, కనుతో కందిపోయిన ముఖాన్ని ముద్దాడాలనీ,

తన అందాన్ని మెచ్చుకునే వారిని చూసి శివకి గొప్పతనం తెలియించి అతని కోరిక.

అందగాడే కాని నకల గుణ అఖిరాను కృష్ణుడను కోలేదు. తన వాళ్ళు ఇతిన్ని గురించి ముందే సరిగా తెల్చుకోవాలింది. చూస్తే నాలుగు “చవుల”

వాడనిపించింది శివ సుననుకీ.

అడును తొక్కాం. ఇహ కడుక్కునే యెత్తుం చెయ్యాలి? ఎలాగ-ఆమె ఆలోచన.

వరుంకొద్దీ ఉన్న ఇమ్మరాళ్ళు లిమ్మలోని కొందరిలో అనకున్న ప్రత్యేక పరిచయాల్ని గుర్తుకు

తెచ్చుకుని నవ్వుకుంటున్న భర్త!

అడమరిచి విరురిస్తూన్న శివ లేక తానురాకు

మీది కుకాంబరపు దండలా ఉంది.

ఆమె సల్లటి కురుల నలుపుచి మరు మల్లెల

చేడు మరింత తెల్లనై రాత్రింకొళ్ళ వరుసలా

లేదా చూపుతూ తెల్లవారితే కలిగే దూరాన్ని

చూపిందేమా?

నిఖిల్ శివను తనవైపు ముక్కుగా లొక్కున్నాడు.

ముద్దులు మెల్లగా విప్పినపుడు ఆమె కళ్ళు

సల్లని మేమం వదిలివ మూర్ఖబింబం రెండై నట్లు,

అనిపించి అడిరిపోయాడు నిఖిల్.

కుబుసం విప్పిన కోరిక చీలిపోయింది.

ఆమె చూపులోని ఏవ్యభావపు కాంతి దీముగ్గా

వెలిగే బల్బు కూడా దాచలేకపోయింది.

నిఖిల్ ముఖం మరింత డిమ్మైంది.

ఈమె నర్థం చేసుకోకుండా తను అలా ప్రసరించ

కుండా ఉండల్సింది-అనిపించింది. కానీ ఒకరికోసం

తన అలవాట్లు, సహజ లక్షణం చంపుకోవాలిన

భయమేం?

భరింపనలసింది భార్య. తనని నిగ్రహించడానికి

ఆమె ఎవరు?

చిరాకువడి తాత్కాలికంగా శివను మరిచి

పోయాడు. తన వేస్తార అనుభూతుల్ని నెవరు

వేసుకుంటూ విద్రపోయాడు.

నంతకం వెట్టి ఉన్న కన్నల పోటోలొక్కొక్కటి

చూపిస్తూ, వాళ్ళు తను వెళ్ళి చేసుకోకపోయినా

నాకొగిట్ల కరగాలని కోరుకునేవారని చెప్పు

తూన్నాడు.

ఆమె మనుకునుమూల్చి నూదితో తెక్కపెట్టి

రేకు రేకునా గచ్చిపట్టు గిజగిజలాడింది.

మూలిగే నక్క మీద తాటివెండు వడినట్లు

మర్నాటి మధ్యాహ్నం తనని చూడడానికి వచ్చిన బాల,

వయో, వృద్ధ కష్టలతో నిఖిల్ వేళాకోళాలు,

ద్యంధ్యార్థ పడ ప్రయోగాలు, సప్తల కేరింజలు,

అదో ప్రేమ సాసైట్ల, అలి స్వేచ్ఛాపువలైన

వాసరావళిలా కనబడింది.

వీధి గుమ్మంకి నూడా రాసీయని తన తండ్రి

కట్టుబాట్లు, బావలతో కూడా వేళాకోళ మాడవ్వని

కలిస గాంభీర్యం, తల్లి చివాట్ల గుర్తు ఎచ్చ

వాళ్ళ స్వకీత్యాలకి జోహారు చేసింది మనస్సులోనే.

ఈయన మగాడు. వెళ్ళుకు పోతున్నాడు.

వాళ్ళకైనా బుద్ధి ఉండొమ్మా! అందుకనే

అన్నెళ్ళు వచ్చినా పెళ్ళవడం లేదు కాబోలు. వాళ్ళు వెంటనే తనునుండర లా ప్రవర్తిస్తే నిభాయించో గదా?

చీ. చీ. పెళ్ళయ్యే వరకు ఒక బాణ, ఇది మరో బాణ.

“మితభాషిగా ఉండే మీ ఆవిడ?”

“అండకత్తెనన్న గీర కాబోలే?”

వాళ్ళు విసిరే ఎన్నో విసుర్లకి నిఖిల్ నవ్వుల జవాబులు ముక్కులైన మనసుకి కారం రాస్తున్నట్టుంది. ఆమె గుండె ‘బాయిలంట్ల కమ్మిళ్ళు కళాపెలా ఉడికి రెప్పుల నచ్చాల్సి ఎగరకొట్టి ఉడికి వస్తున్నై.

చెరవు దగ్గర గుడిచాకి ఆడబడుచుని తీసుకొని షికారు వచ్చిన శిరీషకి రమణితో, నిఖిల్ చెప్పారంభా వికి అనుకోని కబుర్లు చెప్పకవడం చూడగానే అత్తూపాత్యే చేసుక వానిసింది.

అత్తనూమారు, అడబడుచు వాస్తన్నా విక తన పుట్టింటికి వెళ్ళిపోయింది.

విషయం విన్న నిఖిల్ ఈ పరిణామాన్ని వూహించక పోవడంతో షాక్ తిన్నాడు.

ఆడది తన పొగుగా ఉంటే కలసి కాపురం చేయడం అసంభవమేనా?

చిలిపిగా ఉద్వేగంబాత్రాన, ఏకాంతంగా కబుర్లు చెప్పుకున్నా, సతీతులు బ్రహ్మలు అనే తన ఉద్దేశ్యమేనా?

లోకల్ టపాలో ఉత్తరం వేసి వెళ్ళిందేనా శిరీష, రమణికి వరదాడు వచ్చింది.

అందుకొని అశ్చర్యంగా చదవుకుంటున్న ఆమె కుమిలిపోయింది.

నిఖిల్ గుడి దగ్గరకు రమ్మవి తమ్ముడితో కబురు పంపింది.

శిరీష వెళ్ళిపోవడాన్ని తేలికగా తీసుకొన్న నిఖిల్ రమణి అప్యోవాన్ని మరొకలా వూహించుకున్నాడు.

తులుమాకొన్న వూతో గాలికి నందిచ్చని నందిలిని పొందడంనాని ఉన్నై.

ఉర ముట్టన్న చూపుల తూపులతో, అగ్నిజ్వాలం కరిపించిందామె.

“చనువిచ్చాను తప్ప తను వర్జించానా? చిన్న పిల్లల్లా ఆడుకన్నాం గదా అని నా బ్రతుకుతో చెగటల పొడక!”

“శిరీష ఎంత అసహ్యంగా రాసిందో చూడు. నేను కలలునా? ఆమె దృష్టిలో ఆలా వదలా చేసింది ఉన్నవ్వే. పయను వచ్చింది గాని వనస్పదగలేదు నీకు. ఏ భాష తన భర్తకి మరో స్త్రీతో సంబంధాన్ని క్షమించదు. తాత్కాలికంగా బెదిరింపులకి లొంగినా మనస్ఫూర్తిగా అర్పించుకొడు. పొరుషవంతరాతైతే, చనునంది గదా.”

“నీ తెలివి తక్కువ చూస్తే ఎంకొక వింపనూండో నిన్ను తెలిసిన నాకు అంత జాతేనూండో.”

అనేకం అవుకోలేక తారంత నూట పది పండుకు మెక్కి మెక్కి ఏడ్చేస్తుంటే మతే పోయింది నిఖిల్ కి.

శిరీష అత్తూపాత్య చేసుకోదు గదా? పజపజ పణికాడు.

దాసరి-పొట్టకోసం ఫోటో : పి. శివారావు

రమణి రెండు చేతులూ ఒట్టుకుని క్షమించమని కోరాడు.

“నా శిరీషని కాపాడుకో, మారు మఖంగా ఉంటే అంతేనా!” కళ్ళు చెంగుతో ఒత్తుకుంటూ వెళు తంటే ఆమె చుక్కెట్లం ‘మిర్రెట్ట’లా, తనో చిన్న రాంబులా, ఆమె పూదయం ‘పసిఫిక్క’లా తనో ఏదాకాలపు కొండ వాగులా భేదించుకున్నాడు.

నూట్ కేసుతో, అత్తారింట అడుగు పెడుతోన్న నిఖిల్ ని పెద్ద బామలిది భాష్య విజయ అవ్వో పించింది.

అనుమానిస్తూ వెదకాడే అని చూపులకి దానిని కొబ్బరి తోటలోకి డైరెక్టు పంపింది.

వడివడిగా అడగలేస్తూ వెదులున్న నిఖిల్ కి పప్పులు విబడి బ్రేకు పడింది.

అటు సోయేపరికి ... ఒక హిప్పీ కుర్రాడి భాజంపొడ చెయ్యేసి శిరీష విరగబడి పువ్వుతోంది. పైట జారినా చూసు కోవడం లేదు. జారిన పైటని మరో కుర్రాడు గబగబా కొబ్బరి నట్టును కిందకి వంచి ఆకులకి వూడేసి, బెదిలేశాడు. రివ్వున పైకి సోయే పైటని కేసుమంటూ అరుస్తూ ఒట్టుకుంది.

పైకి కోవం లోపం సంతోషంలా ద్వంద్వ ప్రకృతిలా కుబడింది నిఖిల్ కి.

“చీ. ఏమీటా చిలిపి వసులు?” ముద్దుముద్దుగా కనురుతున్న శిరీష పై వివరితమైన కోవం వచ్చింది. ఆ హిప్పీని పెళ్ళిలో చూశాడు. ఎవరో గుర్తు లేదు.

“నన్ను విమర్శించిన ఈ రాస్మెల్ వతివలలా కబుర్లు చెప్పి ఇప్పుడు చేస్తున్న పవేమిటి? రమణిని అంత మాటలంటుందా?”

తన కొత్త చొక్కా చాళి వాడు వేసుకుని తిరుగుతుంటే ఎదురుగా చూసినట్టు, చాటుగా హారోయినిట్లకి వెళ్ళే హింకిడై రక్త రెడురై నట్టు. అతని మనోవాచరం రమణి వలుకుల నిషాలో ఉండి, హిప్పీలలో శిరీష కేరింతలు నిప్పుల్ని లొక్కొం

దేమో, ఎదులు మొదలెట్టెం.

“హాయ్ నిఖి! ఇదేనా రాక” అంటూ వాళ్ళే దురుగా ఒళ్ళో వాలిపోతుంటే ఆమె వెకిలితనానికి, అతిచనువుకి అసార్థం చేసుకుని వాళ్ళుమందు అవమానంగా ఫీల్ అశిషని చాచి లెంప మీద కొట్టాడు.

‘కయ్య’ మని బుసకొట్టి ఎగినవడే గుండెలతో, నీళ్ళు తిరిగిన కళ్ళతో ఏళ్ళు కొరుకుతూ—

“నా చనువుని కాచి కొట్టే నువ్వు మీ వూళ్ళో చేసిందేమిటి? నన్నెందుకు చిత్రహింస చేశావు. వీళ్ళని తీసుకుని నీ ప్రయారాళ్ళ ఇంటికి వెళ్ళి రేపే ‘భాగోతం’ కట్టి వస్తా. ఇలాగే తందనాలదలా. నువ్వు గొల్లమని ఏడుస్తుంటే మీ వాళ్ళు చూడాలి”

“అయ్! నువ్వు” అంటూవా నన్ను. నీ మొగుణ్ణి, మొగాణ్ణి. నాలా నువ్వంటే ఒప్పుకోను, క్షమించను” చిరాకు వడ్డాడు.

“నేను నరైన భార్యను. శిలంలేవి మొగాడి చెయ్యి వడితే నా ఒంట మీద తేళ్ళూ, జర్రులూ పాకినట్టుంటుంది. నేనూ క్షమించను నిన్ను” మొండిగా చెప్పింది.

“వతితురాలితో కాసరం చెయ్యడానికెవడూ ఒప్పుకోదు విదాకులిచ్చేస్తా, రెడిగా ఉండు.” బెదిరించాడు హిప్పీల్ని తిట్టాడు.

“రమణితో. తిరిగినవాడిని నువ్వే వతితుడికి నువ్వు నన్ను ఎంచేది?” గర్జించింది.

“ఏం కూశావ్ ఆ పవిత్రురాలిని. . .”

“అవు, నువ్వే చెప్పావుగా మీ సంబంధాన్ని బుకాయస్తావే?”

“సరదాకి ని వేడిపిద్దామని అన్నాను. ఉత్తరం చదువుకుని ఎంత ఏడ్చిందో తెలుసా. మరొకత్తైతే చెరువులోనికి దిగును. నేరం మరీ బలపడుతుందని నాకు చివాట్లు పెట్టి పంపించింది. వెంటనే వెళ్ళి ఆమెకి క్షమార్పణ కోరుకో. అదే శిక్ష నీకు.”

“నేనూ సరదాగా ని వేడిపిద్దామని ఈ నాటకం ఆడాను. వీళ్ళు మా పిన్ని కొడుకులు. నా కన్నయ్యలు వాళ్ళని అసాలజీ కోరుకో, అదే శిక్ష నీకు.”

మాటకు చూట, దెబ్బకు దెబ్బ.

మాటలోచ్చిన కుక్కని ‘ఉస్కో’ అంటే ‘ఉస్కో’ అందట. అంతకోవలోమా నవ్వొచ్చింది.

“దీన్నెం చెయ్యాలి? ఇది దీనికి పుట్టిన బుద్ధి కాదు. టిట్ ఫర్ టాట్, డామిట్ కథ అడ్డం తిరిగింది. ఏరగీరికంలా సోజ పెడుతుంటే నవ్వు వినిపించి వెనుదిరిగాడు.

చప్పట్లు కొడుతూ ‘విజయ’

“పిచ్చి తమ్ముడా! అడదాన్ని మనస్ఫూర్తి నడుచుకోవాలి. చాటుగా నువ్వేం చేసినా తెలియ వంతవరకు నిన్ను నమ్ముతుంది. గుట్టుగా తిరగమని కాదు. అది ఆమెకి చెబితే ఇంత ప్రమాదం! ఇందరికీ వంచే ఆ ప్రేమ ఉన్న నీ గుండె. . విజంగా గుండెగే. ఎదురు తిరిగిన పిల్ల. . పులితో నమానం. ఏదీ పేకేహండిచ్చుకోండి.”

హిప్పీలు కొట్టే పాల్సోతో శ్రుతి లయల్లా జతపడ్డారు.

నిగ్గుల మొగ్గ అక చాటున ఒదిగినట్టు నిఖిల్ హస్త వ్రతాలలో శిరీష కుసుమంబుయ్యింది.

*